

ARCHIV - SPLNĚŠNĚ%o PĀ~Ā•NĀ•

ĀĀEtrtek, 23 Ānor 2012

Jednou jsem si Ā™íkala, co bych všechno chtěla stihnout, neĀ¾ natáhnu ráfky. Mimo jiný to byl sex s nĀkym neznámým. No já vim, zní to strašlivĀ... ale Ā™ekla bych, Ā¾e s tímhle pĀ™áním nejsem na svĀtĀ sama... No, stalo se mi - splnilo. A bylo to tak neĀekaný a pĀkný, Ā¾e jsem si Ā™íkala, proĀ o tom nenapsat. Hm, sice si budete myslet, Ā¾e j teda pĀkná rajda, ale je mi to vcelku fuk.

Āíkám si, Ā¾e neĀ o nĀĀem jenom snít, je lepší, si to proĀít, ne? Teda ne úplnĀ vĀdycky, ale speciálnĀ uĀ to nebudu okecávat a jdu do toho: Byla jsem s kamarádkama na jednom divadelním pĀ™edstavení. PĀkný to bylo a nejví mĀ bavilo, Ā¾e u toho mĀĀu pocucávat tullamorku a nikomu to nevadí, pĀ• pili skoro všichni diváci. Po pĀ™edstavení jsme se pĀ™esunuly (my Ā¾eny) na panáka do pĀ™ilehlý vinárníĀky a bĀhem dvou hodin nás sedĀla u narv stolu docela pestrá smĀsice sleĀen, paní, dívek, chlapĀ, pánĀ a tak dále. Klábosili jsme o všem moĀnym, jak se tak u panáka Āinívá, a najednou jsem zaregistrovala upĀ™enej pohled jednoho spolustolovníka. Zapíchla jsem se do tĀch hnĀdech oĀi, kde se rozsvítilo svĀtýlko, jasnĀ signalizující, oĀ jde. Jeho pohled jsem vydrĀela asi tak deset vteĀin a u pĀ• jsem cítila, Ā¾e mi zaĀiná bejt pĀkný horko. SnaĀila jsem se soustĀ™edit na probíhající diskuzi o upadající úrovni po smyslu pĀ™ímý volby prezidenta a nadcházejících módních trendech, ale nešlo mi to. Pohled toho Āernovlasýho kluka, provázený takovým mírnĀ arogantním úsmĀvem, mĀ vyloĀenĀ páli! Po pĀ™noci nás z vinární nemilosrdnĀ vyhnali, nedbajíc skuteĀnosti, Ā¾e jsme byli pĀknĀ rozpítí a ochotní tam nechat fakt velkou útratu, a tak se ti stateĀnĀjší z n pĀ™esunuli do nedalekého nonstopu. Byl kukpovidu Āistej a docela pĀ™ijemnej.... já znám totiĀ¾ akorát jeden nonstop kousek pode mnou, kam jsem si jednou šákla pro cigára a Āekajíc na drobný zpátky, rozhlídla jsem se kolem, naĀeĀ¾ po mnĀ vystartovala jakási tmavá Āenština, která mi pĀ™itiskla aĀ¾ na nos kostnatou pĀst a vyštĀkla: šCo Āumíš po Ferovi ty svinĀ??!!??" JistĀ chápete, Ā¾e jsem se sesunula z barový ĀidliĀky jak saténové šáteĀek, na drobný neĀekala a zbabĀle prchla.... Āernovlas si sedl vedle mĀ a horko, který z nĀho sálalo, neb moĀný ignorovat. BĀhem následující hodiny, kdy jsem své rozbĀsnĀné libido pokoušela utlumit minerálkou a tullamorkou (marnĀ, ale fakt jsem se snaĀila!), mezi námi probĀhl tichej dialog: šHele, já si to neumím vysvĀtlit, ale ty mĀ fakt dĀsnĀ pĀ™itahuješ..."šHmmm, nápodobnĀ..."šMáš nádherný Āivý voĀi a sexepý úplnĀ sálá, víš to..."šHmmm, nevím, teda teĀ uĀ¾ jo...dík..."šMĀĀu se tĀ dotýkat?"šMĀĀeš," ale pak nevím, co se stane..."šStane se to, co budeš sama chtít....chceš?" Chci, takĀ¾e pĀ™ikyvuji, mluvit skoro nelze, protoĀ¾e mi dost vyschlo v krku... Zároveň se pokoušim aktivnĀ úĀastnit povídání u stolu, ale moc mi to nejde. Kamarádka, sedící naproti, se na mĀ dlouze usmĀje, vyfoukne kouĀ™ z cigarety a bezhlasnĀ artikuluje: šDĀvko!" Taky vyfouknu kouĀ™, trochu prudĀejí, neĀ¾ b chtěla, neboĀ na stehnĀ cítím Āernovlasou ruku. Zároveň sleĀna po mé levici hlasitĀ vykĀ™ikuje smĀrem k Āernovlas šHelejte, tadydle RĀĀa si vzal za manĀelku mojí nejlepĀí kamarádku, no není to supr?" Dívá na mĀ, já mhounĀ™ím a nezvykle hlubokým chraplavým hlasem jí pĀ™itakávám: šNo to je o-p-r-a-v-d-u ú-Ā-a-s-n-ý," zatímco RĀĀa neĀ™ík vĀbec nic, lehce se usmívá do prostoru a hladí mi stehno. SleĀna nĀco mele, ale nezajímá mĀ to uĀ¾. Zabrousím pohledem k Āišnikovi, který stojí opĀ™ený o barpult. Naše pohledy se protnou a pán se na mĀ pomalu usmĀj kývne. Jakoby pĀ™itakával tomu, co se rodí uvnitĀ™ mý hlavy a zpĀsobuje pokračování dialogu s Āernovlasem alias RĀĀou. šÚĀasný je, Ā¾e mi ujel vlak a další jede aĀ¾ za ĀtyĀ™i hodiny.... Co ty na to..."šNo.... to je skvĀlý..."š...a taky je úĀasný, jak tu sedíš a hezky voníš..."šHmmmm..."š...a máš krásný ruce a úsmĀv...."šHmmm, dĀkuju..."šVím jen, Ā¾e se jmenuješ Jarka, ale to staĀí, viĀ?"šBohatĀ, Radku, a zcela úplnĀ..."š...a mĀĀu tĀ poĀádát o malou procházku tady po SmíchovĀ? Moc tu neznám..."šNo....ráda..." Naše společnost platí úĀet, taxíky pĀ™ed nonstopem jsou nastartovány a nejlepší kamarádka Āernovlasovy Ā¾eny se snaĀí strĀit na zadní sedadlo svého vínem úplnĀ vláĀného pĀ™ítele šRĀĀo, jedeš s náma? Hodíme tĀ na nádraĀí!" Z jejího hlasu jasnĀ problikává výhrĀĀka. Mé kamarádky usedají do dalšího vozu a vesele na mĀ mávají. šTak ahój!!!" Mávám taky, kdyĀ¾ mou ruku stáhne Āernovlas a podrĀí ji ve své. šJá s váma nejdu, dám si ještĀ procházku, mám dost Āasu," odpovídá dĀrazným barytonem své kamarádce. Ta jen trošíĀku vztekale pohodí hlavou, usedá vedle svého totálnĀ zhrouceného a proto jíĀ¾ spícího protĀjšku a odjíĀdí. A my se pomalouĀku ruku v ruce vydáváme smĀrem k An Jeho pusa voní po jahodách a moje zas po skoĀ™ici (oblíbený ĀvýkaĀky Big red, bez kterých nedám ani ránu!). NĀkde uprostĀ™ed cesty, kde nepotkáme Āivou duší (a ty mrtvý nás nechávají na pokoji), se naskytne tmavej prĀjezd s betonovým sloupkem falického tvaru, kde zakotvíme... Podrobnosti fakt vypisovat nebudu, ale byla to taková smršĀ, jakou jsem dlouho nezaĀila. Bez jakéhokoli studu, stínu obav Āi snad dokonce strachu, naprosto svobodnĀ a s radostí a nezmĀrnou chutí jsme si navzájem poskytli tolik rozkoše, kolik jsme byli schopni. Za svítání jsem leĀela ve vanĀ a civíc nepĀ™ítomnĀ do stropu, naprosto uvolnĀnĀ jsem vzpomínala na jeho doteky a necítila nic jiného, n Āirou esenci radosti. Āekla bych, Ā¾e se uĀ¾ nikdy nepotkáme, ale vím jistĀ, Ā¾e na tenhle záĀitek nikdy nezapomenu. Roseanne